

BECSKE JÓZSEF LAJOS

MEGKÉSETT BETLEHEMES

*Csillag-úton jön Karácsony,
Leszállni kész minden álom,
Leszállni kész bármi áron,
Szarvasisten fenyőágon.*

*Megszületett már Jézuska,
De nem fényes nagy templomba,
Barmok között az alomba,
Fektetve már a jászolba.*

*Indul hozzá három király
Messze földről, s egy csukott száj,
Hallgatag száj annyira fáj:
Jaj, ne gyertek, három király!*

*Csillagodba kapaszkodtunk,
Ajándékot neked hoztunk,
Nem nagy érték ajándékunk,
Mégis kincses, mert sajátunk.*

*Köszönöm az ajándékot,
Mégis miért, ti királyok,
Kisded vagyok, hálni vágyok,
Menjete el, jó királyok.*

*Szűz Mária, édesanyám,
Ne hagyd engem csillag útján:
Ha elmennék, nem lesz fejfám,
Ha maradnék, nem lesz párnám.*

*Mit tegyek bát, én a kisdéd,
Maradjak tán kőművesnek,
Ácsoljak vagy ássak vermet,
Csillagokra patkót verjek?*

*Ne áss vermet, kis Jézuska,
Ne húzz falat önmagadra,
Tetőt se a sápadt Holdra,
Patkót se verj csillagokra.*

*Sorsod írva, jön az óra,
Megfeszített téged Róma,
Kereszted lesz kínod trónja,
Néped annak hordozója.*

*Csillag-úton jött Karácsony,
Él az álom alom-ágyon,
Verjenek meg, kikiáltom:
Bennem él Ő fenyőágon.*

